

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

תפילות בקצות עולם

השנה נוספו עוד נקודות נידחות ברחבי העולם למפת התפילה היהודית בימים הנוראים. בפעם הראשונה נערכו תפילות בראש-השנה בהוצי"ן מי (סייגון לשעבר) שבוייטנאם, לאחר שלפני כמה שבועות הגיע למקום שליח חב"ד, הרב מנחם הרטמן. גם בלאוס, שליח תאילנד, נערכו זו הפעם הראשונה תפילות ראש-השנה, ביוזמת השליח החדש במדינה, הרב שלום-בער מרזל.

פדיון כפרות

מנהג ישראל לקיים לקראת יום-הכיפורים את מנהג הכפרות, ולתת את תמורתן לצדקה. בתי-חב"ד ברחבי הארץ מפיצים מעטפות מיוחדות לפדיון כפרות. זאת הזדמנות נאותה גם לקיים את מנהג הכפרות וגם לתת צדקה למסד העוסק כל ימות השנה במעשי צדקה וחסד ובהפצת אור היהדות בדרכי נועם ובאהבת-ישראל.

'דבר בעתו' תשס"ז

לוח-השנה הפופולרי של הרב מרדכי גוט, 'דבר בעתו', מופיע זו השנה ה-22. בלוח כל המידע הדרוש לכל יום: השיעורים היומיים, הלכות, מנהגים, זמנים, קורות העיתים, מידע אסטרונומי ועוד. בלוח החדש 1338 עמודים, ונלווה לו לוח זמני היום לערי ארץ-ישראל וח"ל. הפצה: טל' 057-3171806.

טיול ב'ארץ חמדה'

הד"ר אהרן פיקל הפיק שתי קלטות ובהן מבחר טיולים במדבר יהודה וברמת-הגולן. הקלטות מציגות מסלולי טיולים, בשילוב תצלומי נוף אוויריים, הדרכה והסבר. הן מיועדות לחובבי הטבע, ילדים ומבוגרים. הצפייה בקלטות מעניקה משמעות מעמיקה לאתרים. טל' 02-9971197.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
6:24	7:00	6:52	6:23
7:21	8:58	7:43	7:17
כניסת השבת			
צאת השבת			

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 9607588-3-972 • פקס 9606169-3-972
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

להתפייס עם ה...נשמה

אותו בורא שציוונו להניח תפילין ולשמור שבת, ציוונו מצוות רבות שבין אדם לחברו. יהודי שמקיים מצוות אלה אינו יכול להגדיר את עצמו 'לא שומר מצוות'

חלילה לאיש מלזלזל בערכן של המצוות האלה. כאשר חז"ל אמרו שאפילו פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון, הם התכוונו גם למצוות שבין אדם לחברו. כל יהודי שמקיים את המצוות הללו עושה טוב לא רק לזולתו, אלא גם ממלא את רצון קונו ועושה נחת-רוח ליוצרו. אין שום ספק שהוא מוגדר 'מקיים מצוות', ואפילו מצוות רבות.

אלא שבה-בשעה צריך לזכור שהמצוות שבין אדם לחברו מייצגות פן אחד ממערכת החובות המוטלת על יהודי. כשם שאין לבטל את ערכן של המצוות שבין אדם לחברו, כך אין להמעיט מחיובותן של המצוות שבין אדם למקום. יהודי אינו יכול להסתפק בעובדת היותו אדם ישר, עוזר לזולת ונמנע מלפגוע בסביבתו. כל אלה מעשים גדולים וחשובים, אבל הם אינם יכולים להיות תחליף למצוות הנוספות, המצוות שבין אדם למקום.

לנקות ולהיטהר

כשם שאנו מרגישים חובה לנקות את השולחן מפגיעה בזולת, כך עלינו לטהר את נפשונו מהפגיעה שפגענו במערכת היחסים שבינינו ובין הקב"ה. כשם שאנחנו יודעים להכיר במשגים שעשינו ביחסינו עם הבריות, כך עלינו להודות בפגמים שנפלו במילוי חובתנו כלפי הקב"ה.

ואם תרצו, הפגמים במצוות שבין אדם למקום גם גורמים פגיעה במישהו יקר לנו מאוד – בנשמה האלוקית הטמונה בקרבנו. הנשמה הזאת יודעת את האמת. ברור לה כי לא ירדה לעולם הזה כדי לבלות את זמנה בהנאות חומריות. היא שואפת למלא את ייעודה ותפקידה, על-ידי לימוד תורה, קיום מצוות וגילוי הקשר עם הבורא. היא סובלת סבל רב בגלל משוגותינו והליכתנו אחר עניינים שהם בני-חלוף.

יום-הכיפורים הוא הזמן לחזור לעצמנו, לחשוף את הנקודה היהודית הטהורה שבלב כל אחד ואחת מאיתנו. ואם נפתח את ליבנו, ודאי נזכה שהקב"ה יסלח לנו וייתן לנו שנה טובה ומתוקה.

ביום-הכיפורים מתמלאים בתי-הכנסת עד אפס מקום. בכל מקום נפתחים עוד ועוד אולמות תפילה, בעבור הציבור הגדול שמגיע להתפלל ביום הקדוש. בשנים האחרונות התפתח מאוד הרעיון של מנייני-תפילה בעבור מי שאינם רגילים להתפלל. במניינים האלה ניתנת הדרכה צמודה, והתפילות מתנהלות בדרך שמאפשרת לכל יהודי, גם אם אין הוא מתמצא במבנה התפילה, למצוא את מקומו.

סקרים שנערכו בשנים האחרונות מעלים כי כמחצית ממי שמגדירים את עצמם 'חילונים' צמים ביום-הכיפורים ובאים לבתי-הכנסת להתפלל ביום הזה. יש הרואים בכך סוג של העמדת-פנים, אבל האמת היא שאין כאן העמדת-פנים כלל וכלל. ליתר-דיוק: ההגדרה 'חילוני' היא המטעה, משום שאין יהודי שהוא חילוני. יהודי חילוני – זה תרתי-דסתרי. אין חיה כזאת.

כן שומרים מצוות

כשאומרים זאת לאותם אנשים, הם נבוכים לרגע: "אבל אנחנו לא מקיימים מצוות". ואז מזכירים להם את המצוות הרבות שהם מקיימים. לא רק ברית-מילה, מצה בפסח וצום יום-הכיפורים, אלא המון מצוות כמו כיבוד אב ואם, צדקה, גמילות-חסדים ועוד ועוד. המצוות שבין אדם לחברו הן מצוות ה'. אותו בורא שציוונו להניח תפילין ולשמור שבת, ציוונו מצוות רבות שבין אדם לחברו. יהודי שמקיים מצוות אלה אינו יכול להגדיר את עצמו 'לא שומר מצוות'.

הנה, בימים האלה המוני בית-ישראל עוסקים בקיום ההלכה בשולחן-ערוך, המדברת על הצורך לפייס את הזולת שנפגע מאיתנו. יהודים עוסקים בבקשת סליחה איש מרעהו. אנשים, נשים וטף מתפייסים, מנקים את הלב, מבקשים מחילה ומוחלים. זוהי התנהגות יהודית, הנובעת מתורת-ישראל והגורמת להמוני בית-ישראל למלא את רצון ה' בתחום היחסים שבין אדם לחברו.

הברכה קודם לימוד התורה

ואין ההפסק לעיסוקים אחרים מחייב לברכה שוב.

גם נשים חייבות

על-פי זה יובן מדוע כתב אדמו"ר הזקן: "נשים מברכות ברכת התורה, שהרי חייבות ללמוד מצוות שלהן, לדעת איך לעשותן". לכאורה, לשם מה יש צורך בנימוק שהנשים חייבות ללמוד את המצוות שלהן, ולא דיי בעצם החיוב לברך ברכה לפני לימוד התורה, כפי שהגמרא לומדת מהפסוק בפרשתנו?

אלא שבלי הטעם הזה (שהנשים חייבות ללמוד את המצוות שלהן) היה מקום לומר שהנשים צריכות לברך בכל פעם ופעם שהן עוסקות בתורה, מכיוון שהמצווה התמידית של לימוד התורה לא חלה עליהן. לכן אדמו"ר הזקן מדגיש שגם הנשים חייבות ללמוד תורה בכל רגע פנוי, לדעת איך לקיים את המצוות שהן חייבות בהן, ולכן גם להן דיי בברכה שהן מברכות בבוקר.

(לקוטי שיחות כרך יד, עמ' 148)

כך משמע מדברי אדמו"ר הזקן בשולחן-ערוך: "יראה כל אדם שתהיה כלי חמדתו של הקב"ה, שהיה משתעשע בה בכל יום, חשובה בעיניו לברך עליה בשמחה יותר מעל כל הנאות שבעולם". מכאן משמע שהברכה היא על עצם מעלתה של התורה שנתן לנו הקב"ה ("כלי חמדתו... שהיה משתעשע בה").

מצווה תמידית

את ברכת התורה מברכים בבוקר, והיא חלה על כל דברי התורה שהאדם ילמד במשך היום. בכך שונה ברכת התורה מברכות אחרות, שבהן אם חל הפסק בין הברכה לעשייה, יש לברך שוב, ואילו כאן הברכה שבירכנו בבוקר חלה על כל דברי התורה שנלמד עד סוף היום.

הבדל זה נובע מההגדרה המיוחדת של מצוות תלמוד תורה. זו מצווה תמידית - בכל רגע חלה על היהודי חובה לעסוק בתורה. לכן גם אם האדם מפסיק מלימודו ועוסק בדברים אחרים, לא התנתק מהמצווה, מכיוון שגם באותו זמן שהפסיק לדברים אחרים חלה עליו החובה לעסוק בתורה. לכן דיי לו בברכה שבירך בבוקר,

ודם שיהודי עוסק בתורה הוא מברך את ברכת התורה - "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על דברי תורה". הגמרא לומדת זאת מהפסוק בפרשתנו: "כי שם ה' אקרא, הבו גודל לאלוקינו". פסוק זה אמר משה רבנו כשבא לפתוח בדברי שירה, וזו משמעותו (כפירוש רש"י על הגמרא): "אמר להם (משה) לישראל, אני אברך תחילה ואתם ענו אחריי אמן".

מדוע יש צורך בפסוק מיוחד שממנו אנו לומדים את חובת הברכה לפני לימוד התורה; והלא לימוד התורה הוא מצווה, וכשם שעל כל מצווה מברכים ברכה לה', כך ברור שיש לברך על לימוד התורה!?

מעלת התורה

אלא ברכת התורה שונה מהברכה שמברכים על המצוות האחרות. בכל המצוות הברכה היא מתן תודה לקב"ה על שקידשנו במצוותיו, ואילו בברכת התורה הברכה היא על עצם לימוד התורה (נוסף על קיום המצווה שיש בכך). אנו מודים לה' על הזכות שנתן לנו ללמוד את תורתו.

מן המעיין עשרת ימי תשובה | מאת הרב אליעזר ברוד

ימי תשובה מתקן את יומו. כלומר, יום ראשון בעשרת ימי תשובה מתקן את מעשי כל יום ראשון מימות השנה, וכך בשאר הימים. אם-כן, השבת שבעשרת ימי תשובה מתקנת את כל שבתות השנה. לכן שבת זו נקראת 'שבת תשובה'.

(רבי אברהם מסלונים)

השיבו חברו: "מהעברות איני מודאג, שהרי בשביל זה יש תשובה; אבל מה יהיה על המצוות שלנו, באילו פנים אנו עומדים לפני מלך הכבוד!?"

עצה אחת

ב'איגרת התשובה' בספר התניא נאמר: "מי שאין לו כוח להתענות על עבירות שבידו, יפדה אותן בצדקה". כאשר המשפיע רבי שמואל גרונוס אסתרמן לימד קטע זה היה אומר: "ומה יעשה מי שאין לו כוח להתענות וגם כסף לפדות את התעניות אין לו? אין לו אלא עצה אחת - לא לחטוא..."

יום מחילה

בערב יום-הכיפורים בא הרבי הרש"ב מליובאוויטש לאימו, הרבנית רבקה, ואמר לה: "אמא, אולי לא יצאתי ידי-חובה כלפיך". אמרה לו אימו: "אמנם לא יצאת ידי-חובתך, אך בערב יום-הכיפורים הקב"ה מוחל לכול, ולכן גם אני אמחל לך" (ברור שהרבי היה נזהר מאוד בכיבוד אימו בכל הפרטים).

תיקון השבתות

בשם האריז"ל נאמר, כי כל יום ויום מעשרת

אין חיים בלי תשובה

לו הייתה נתונה הברירה בידי, הייתי מעדיף שלא למות. כי בעולם הבא אין ימים נוראים, ומה תעשה נשמת אדם מישראל בלי יום-הכיפורים? מה טעם בכלל לחיים בלי תשובה.

(רבי שמעלקה מניקלשבורג)

גדול האושר

אם יום-הכיפורים היה מגיע אחת לשבעים שנה, ובני-האדם היו יודעים שזה יום שבו יימחלו להם עוונותיהם, היה זה אושר גדול ביותר. עכשיו שיום-הכיפורים הוא בכל שנה, כמה גדול האושר!

(רבי ישראל מסלנט)

ממה לפחד

יהודי חולה פנה אל הצדיק רבי הילל מראדושיץ ואמר: "רבי, מפחד אני מהמוות". אמר לו הצדיק: "אם תפחד מפני החיים ותעשה תשובה, שוב לא תפחד מהמוות".

לדאוג מהמצוות

תלמיד של המגיד ממזריטש פגש את חברו ואמר לו: "מה יהיה עלינו, עם כל העבירות שלנו?!"

אמרת השבוע

כי אתה פעלתו

שנה אחת, בליל יום-הכיפורים, נשא רבי לוי יצחק את עינו למרום ואמר:

"ריבונר-ש'עולם, רואה אתה כי זקן אני וחלוש, ובידי מחזור גדול ורב-דפים של תפילות. והנני אזור את כוחותיי ואומר את כל המחזור הזה ומבקש ממך מחילה וסליחה.

"ואתה, ריבונר-ש'עולם, גיבור וחזק, ואין אתה צריך לומר אלא מילה אחת יחידה - 'סלחתי'. אמור אפוא את המילה הזאת ותהיה לנו שנה טובה".

נחישות של אם

הימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים. בית-מדרשו של רבי מנחם מענדל, 'השרף' מקוצק, מלא וגדוש חסידים ואנשי-מעשה, שבאו לשהות בימים האלה במחיצת רבם הקדוש, איש האמת הבלתי-מתפשרת.

"ודאי שאיסור חמור הוא לשקר בפה", היה אומר 'השרף', "אך גם להרהר הרהור שקר אסור בתכלית, שכן יהודי צריך לקיים את הפסוק 'דובר אמת בלבבו'". מספרים, כי לעיתים היה נכנס לבית-מדרשו ומרעים על חסידיו כי הם מעמידים פנים ואינם "מתכוונים באמת". והחסידים - מרוב אימה - היו נמלטים מפני רבם.

עם תלמידיו של ענק-רוח זה נמנו גדולי-עולם כרבי לייבלי, נכדו של רבי עקיבא אייגר, ורבי יצחק-מאיר אלתר - מייסד שושלת גור ובעל 'חידושי הר"ם'. רבי יצחק-מאיר אף נהג לקחת עמו לקוצק את נכדו יהודה-אריה לייב (לימים האדמו"ר בעל 'שפת אמת' מגור). כשטענו לפניו כי טלטולי הדרך קשים מדי לילד הרך, השיב: "הכול כדאי בשביל לחזות בפני איש-האמת". בוקר אחד הגיעה לבית-המדרש בקוצק אישה אחת, תושבת העיר. האישה נסערת ובוכייה, מבקשת לראות בדחיפות את הרבי או לפחות להעביר אליו מסר בהול: בנה הקטן חלה, והיום אבחנו הרופאים כי המחלה קשה וסיכויי ההחלמה ממנה קלושים ביותר.

בשמעה זאת נזעקה האישה אל הרבי. אולי יצליח הוא, על-ידי תפילותיו וקדושתו, במקום שבו הרימה הרפואה ידיים. מספרת האומללה את סיפורה לגבאי, והוא מבין לליבה ואף מנסה לנחמה, אך הדרך אל הרבי, כך מתברר - חסומה.

"הרבי סגור ומסוגר בחדרו", מסביר לה הגבאי. "אף אני עצמי איני מורשה להיכנס עתה אל הקודש".

"אבל בני הקטן, מה יהא עליו?!", זועקת האישה במר-ליבה, "הלוא הוא שרוי בסכנת-חיים והרופאים אומרים שרק נס יציל את חיי; נס, זה מה שהוא צריך!".

הגבאי כואב את כאבה של האם החֲדָה אך אין לאל-ידו להושיע. לפתע מבריק רעיון במוחו. הוא מצביע לעבר דמות הפוסטת במעלה הרחוב לעבר בית-המדרש. "הנה", מיינץ הוא לאישה, "גשי אליו, אל רבי יצחק-מאיר אלתר - מהאריות שבחבורה ומורם מעם

- אולי הוא יוכל להושיעך".

מבולבלת וכאובה עושה האישה כעצת הגבאי וממהרת אל רבי יצחק-מאיר. ליבו של רבי יצחק-מאיר נכמר למשמע בכיותיה וסיפורה העצוב של האם, שחיי בנה תלויים על חוט השערה.

ואולם בענווה אמיתית מושך הוא בכתפיו כאומר: "מדוע בחרת לספר כל זאת דווקא לי?!"

האישה איננה מאבדת את עשתונותיה. נאבקת היא על חיי בנה ולא תרפה. מרגישה היא כטובע הנאחז בקרש שצף

יום-הכיפורים | מאת מנחם ברוד

משמחה ליראה

ערב יום-הכיפורים, בעולם החסידי, כאילו מורכב משני זמנים נבדלים: בחציו הראשון של היום שורה אווירה שמחה וחגיגית, ואילו מחצות היום והלאה נעשית האווירה רצינית ובעלת אופי של יראה ומרירות.

כ"ק אדמו"ר הרשב"ב נהג לשוחח בסעודת הבוקר של ערב יום-הכיפורים בעניין מסויים בחסידות ובעבודה. על-פירוב הייתה שיחתו מוקדשת לנושא: איך תהיה העבודה של ערב יום-הכיפורים בביאת המשיח. פעם אמר: "כשהמשיח יבוא, יאיר בעולם הזה הגשמי גילוי אור אלוהי, כפי שמאיר קעת בעולם האצילות. אז יראו את דבר ה' המהווה ומחיה את המקום, וכך גם את דבר ה' המהווה ומחיה את הזמן. בכל יום יאיר הגילוי האמיתי של היום. בערב יום-הכיפורים יאיר ה'ובתשעה לחודש', כפי שנאמר מפי הקב"ה" (ליקוטי-דיבורים כרך א, עמ' 264).

הכול מוחלים

פעם אחת, בערב יום-הכיפורים לאחר תפילת שחרית, נכנס חסיד אל הרבי הרשב"ב ופנה אליו בשמחה ובהרחבת-הדעת: "חג שמח!". הרבי, שישב בכובד-ראש והתעמק בספר שלפניו, השיב לו: "כן, עכשיו יום-טוב, ויום-טוב הוא מועדים לשמחה. אבל ערב יום-הכיפורים היום, וצריכים להתעורר בתשובה מעומק הלב..."

החסיד, שהיה יהודי פשוט למדי, השיב: "רבי, אנחנו חיילים. השם יתברך אמר שערב יום-הכיפורים הוא יום-טוב וציווה להיות שמחים; ואחר חצות צריכים להתפלל מנחה, לומר 'על חטא' ולעשות תשובה. רבי, תנו לי לעקאך" (=עוגת-דבש, שנוהגים לחלק בערב יום-הכיפורים). הרבי היה שבע-רצון ביותר מתשובתו הפשוטה של אותו חסיד. נתן לו לעקאך ואמר: "אני נותן לך לעקאך, והשם יתברך ייתן לך שנה מתוקה" (ספר השיחות ת"ש, עמ' 10).

פעם אחת, בערב יום-הכיפורים, ביקש הרשב"ב מחילה מאימו, הרבנית רבקה, על שלא נהג כפי דעתה בעניין משפחתי מסויים. השיבה לו הרבנית: אספר לך סיפור.

ישוב-ניק אחד התכונן לנסוע לעיר ליום-הכיפורים. הוא כבר היה מוכן, אך בני-ביתו התמהמהו. אמר להם: אני יוצא לדרך, אלך לאט, וכשאגיע לעץ מסויים אחכה לכם. יצא האב לדרך, וכשהגיע אל העץ, ישב לנוח בצילו. מרוב עייפות נרדם מתחת לעץ. ילדיו יצאו גם הם לדרך, ושכחו לגמרי את אביהם. עברו ליד העץ והמשיכו בדרכם, בלי לצרפו אליהם. לפנות ערב התעורר האב. הוא הבין שבניו שכחוהו ושלא יספיק להגיע העירה לפני שקיעת החמה. לחזור - כבר מאוחר. הרים האב את עניניו למרום ואמר: "ריבונו-שלי-עולם! ילדי שכחוני, אך אני מוחל להם. מחל אף אתה לבניך אשר שכחוך!". וסיימה הרבנית: "הלואי ימחל הקב"ה לכולנו כפי שאני מוחלת לך".

תפילה ביער

פעם אחת נסע אחד מתלמידי הבעש"ט לרבו בערב יום-הכיפורים. מכיוון שלא נזדמן לו לקנות שחת לסוסים והם לא אכלו ביום האתמול, נאלץ לעצור ביער ולהניח להם לאכול. בתוך כך שכב לנוח קצת ונרדם. כשהתעורר, ראה שכבר יצאו הכוכבים. באין ברירה נשאר ביום-הכיפורים ביער, כשליבו שבור, והתפלל בהנעה רבה. במוצאי יום-הכיפורים נסע לעיר. הבעש"ט קיבלו בסבר פנים יפות מאוד ובשמחה רבה, ואמר לו: "דע, שתפילתך העלתה את כל תפילותיהם של 'העם שבשדות'" (כתר-ש"ט טוב סימן שיז).

בסוף תפילת יום-הכיפורים הכריז פעם רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב: "הרי ידוע שספק ברכות להקל, ומכיוון שהקב"ה פסק במפורש בתורתו הקדושה לברך בשם ומלכות מלך מוחל וסולח לעוונותינו" - לא יכול להיות בזה שום ספק וספק-ספקא... (איגרות-קודש הרבי מליובאוויטש כרך יד, עמ' לד).

על פני מי הים הסוערים. כובשת את בכייה, בולעת את רוקה ובמילים חדות כתער אומרת היא לרבי יצחק-מאיר: "אינני מכירה את כבודו ולא אדע אם באמת אין בידו להושיע או שמא מתעטף הוא בענווה שלא במקומה. ובכן, אם אמנם כדבריו, ואין בכוחו להציל את בני הקטן - אין בליבי עליו דבר. אך אם יכול כבודו לעזור לילדי ואיננו עושה זאת מסיבות צדדיות כלשהן - לא אמחל לו לעולם!".

המילים הקשות והמייסרות, שפרצו מלב מורתח, זיעזעו את רבי יצחק-מאיר עד היסוד. רצינות גדולה עטפה את פניו והוא התעטף בשתיקה שנמשכה שניות ארוכות כנצח. "לא שיקרתי לך", השיב לאישה, "אכן אינני כלום ואיני ראוי לברך. אבל חז"ל אמרו 'גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם'. אעשה אפוא תשובה ובעזרת ה' תהיה רפואה לבנך".

למשמע דבריו של רבי יצחק-מאיר הציף אור את פני האישה. כמו יד נעלמה אחזה בה והעלתה אותה מתהומות הייאוש אל פסגות התקווה.

היא האמינה בלב שלם בהבטחת רבי יצחק-מאיר, הרכינה את ראשה, מלמלה אי-אלו מילות תודה וחשה לביתה.

עם הגיעה נתבשרה כי חל שיפור במצב בנה. לא רבו הימים והילד התאושש, חזר לאיתנו והמשיך את חייו בבריאות איתנה.

פרטי הסיפור נודעו לימים מפי האם המאוסרת, שסיפרה על הנס שחולל בעל חידושי הר"ם, בעודו עדיין תלמיד אצל רבו, 'השרף' מקוצק. הסיפור עבר מפה לאוזן בקרב החסידים, והם נתנו את ליבם ודעתם לכמה וכמה היבטים:

ראשית, עקשנותה של האם המסורה, שסירבה להתיישב מלצפות לרחמי שמים - עקשנות שהועילה.

שנית, ענוותנותו של רבי יצחק-מאיר, שאמר "אינני כלום ואיני ראוי לברך".

שלישית, כוחו האמיתי של אותו צדיק, שבהבטחתו הביא מזור למעלה מדרך הטבע.

ורביעית, צא ולמד מה גדול כוחה של אמונה תמימה, שכן אישה זו לא הכירה את רבי יצחק-מאיר ולא שמעה עליו קודם-לכן, ובכל-זאת האמינה בכל לב בברכתו.

אך מעל כל אלה היו החסידים מתפעלים מהעובדה שכאשר ציטט רבי יצחק-מאיר מדברי חז"ל - בדבר כוחה של התשובה להביא רפואה לעולם - לא כיוון לאישה או למישהו מבני משפחת הילד החולה, אלא לעצמו. "אעשה תשובה ובעזרת ה' תהיה רפואה לבנך", אמר. אני הוא שצריך לחזור בתשובה ולא הזולת.

בציפיה לגאולה "אמר להם המקום לישראל: כדרך שישבתם יחידים בעולם הזה ולא נהניתם מן האומות כלום, כך אני עתיד להושיבכם לעתיד לבוא ואין אחד מן האומות נהנה מכם כלום" (ספרא האזינו פסקא שטו)

אלוף הקראטה שהיה לרב

הרב בן-הרוש: "ברצינות ובנחישות"

נתנה את תוצאותיה, ובתוך זמן לא-רב כבש את הפסגה. כמה שנים החזיק בתואר אלוף הארץ, עד שבגיל חמשים-עשרה בערך, הוליכו אותו הרצינות והנחישות בנתיב שונה לגמרי.

עם האמת עד הסוף

בימי לימודיו בתיכון פגש את חסידי חב"ד בעיר, ובעזרתם החל לגלות את אור התורה. "פתאום הבנתי שיש תורה ושיש לי מחויבות. שאי-אפשר לבוא לבית-הכנסת כשמחשק לי ולהתעלם מהיהדות כשלא נוח לי. הבנתי שזו האמת והחלטתי ללכת איתה עד הסוף", הוא אומר. כעבור כמה חודשים הודיע להוריו על רצונו להיכנס לשיבה. על-אף התנגדותם ארז צרור קטן ונסע לשיבת חב"ד בלוד. כשנודע הדבר לאביו, נסע לשיבה והחזיר אותו משם, לעיני כול, הביתה. למחרת התרכז. "הוא ראה שאני רציני, והסכים להתפשר על ישיבה תיכונית", מחייך הרב ינאם.

לאחר שלוש שנים בישיבה תיכונית חזר למסלול שאילו נכסף, הפעם בהסכמת הוריו. שלוש שנים למד בישיבה גבוהה של חב"ד, ולאחריה נסע ללמוד בחצר הרבי בארה"ב. שם גם גמלה בליבו ההחלטה לצאת לשליחות.

"כליך הרבה נחת"

פרט מעניין: הוריו של הרב בן-הרוש כבר נהפכו מכבר לשומרי מצוות. בסרט שהוכן לפני כמה

וותר מחמש-עשרה שנים מתגורר הרב ינאם בן-הרוש באורנית שבשומרון ומכהן כרב היישוב. הוא גם רב החטיבה-המרחבית אפרים בצה"ל. כל השנים הללו לא ראה עניין לשתף את בני קהילתו בסיפור חייו המעניין, שבמרכזו - פילוס דרך אל חיי תורה בגיל צעיר מאוד, בעוד הוא מחזיק בתואר אלוף הארץ לקראטה במשקל קל. "האמת: לא ראיתי בזה כבוד גדול במיוחד", הוא אומר בהצטננות.

אורנית הוא יישוב קהילתי-עירוני גדול ומטופח, השוכן על הקו הירוק, בין ראש-העין לאלקנה. הרב בן-הרוש (38) הגיע ליישוב כשליח הרבי מליובאוויטש. פתח במקום בית-חב"ד והחל לפעול בדרכו השקטה והענימה בקרב התושבים, שרובם המכריע אינם שומרי מצוות. כשנתיים לאחר בואו חשו התושבים צורך ברב, ואך טבעי היה שהמשרה הוצעה לו.

הגנה עצמית

הוא נולד בערד, בה' באייר תשכ"ח. תאריך לידתו וסמיכותה למלחמת ששת-הימים העניקו להוריו את ההשראה לשם ינאם, ראשית-יתובת - ישראל ניצחה ארבע מדינות. הוא למד בבית-ספר ממלכתי, תחילה בערד ולאחר מכן בהרצליה, לשם עברה המשפחה.

כשהתלונן על מכות שספג מילדים אחרים, הציעו לו הוריו ללמוד קראטה, להגנה עצמית. "מהרגע שנכנסתי לעניין, עשיתי זאת ברצינות ובנחישות. זה האופי שלי", הוא אומר. ההשקעה

שנים נשאל האב על הדרך הארוכה שעשה מאז התנגדותו הנחרצת ללימודי בנו בישיבה ועד שהחל הוא עצמו לשמור מצוות. בתגובה הוא פורץ בבכי נרגש. "אני מצטער ומתנצל על כך מאוד... זו הייתה שגיאה... זה לא הגיע לו... יש לי כליך הרבה נחת מבני זה", אומר שם האב. ביום שלישי שעבר ארגן ביישובו 'הפנינג יהודי' בנושאי חגי תשרי, בהשתתפות המוני מבוגרים וילדים מכל גוני האוכלוסייה. "אין ספק שמסלול חיי האישי תרם לי רבות", הוא אומר. "גישי דוגלת בכבוד אמיתי לכל אדם ובהשפעה בדרכי נועם בלבד. אינני מכיר דרך אחרת".

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

917-215-9440

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש. גם כיום ניתן לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

לחבצעים חיוחדים בקרו באתר בעברית
www.SKY2000.com

ותק ונסיון שירות אישי
חזירים ללא תחרות
הנהלה חבדי"ה
התמחות במיסות לישראל

חבצע לפסח \$899
ניירודק-ישראל
212.599.3333
60 E. 42 St. #712, NY, NY 10165

SKY 2000 TRAVEL

למה נוהגים | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

נר ששבת

שאלה: במה שונה ההבדלה של מוצאי יום-הכיפורים מהבדלה בכל מוצאי שבת?

תשובה: בכל מוצאי שבת אנו מברכים לפני ברכת 'המבדיל' על הבשמים ועל אור-הנר. על הבשמים - להשיב את הנפש על 'נשמה יתרה' שהייתה לנו בשבת ונסתלקה מאיתנו. מכיוון שביום-הכיפורים אין 'נשמה יתרה', לא תיקנו לברך על הבשמים במוצאי היום (אלא כשהוא חל בשבת).

חז"ל תיקנו לברך על הנר 'בורא מאורי האש' בכל מוצאי-שבת, זכר למוצאי השבת הראשונה לבריאת העולם, שבה לקח אדם הראשון שתי אבנים והקישן זו בזו ויצאה מהן אש, ובירך עליה 'בורא מאורי האש'. מכיוון שהדלקת האש נאסרה בשבת והותרה כעת, הרי זה כאילו נבראה עתה מחדש.

אולם במוצאי יום-הכיפורים תיקנו לברך זאת רק על 'נר'

ששבת, כלומר, נר שהודלק מערב יום-הכיפורים ודלק כל הצום, מכיוון שטעם הברכה אינו אלא מפני שנאסר להדליק בו ביום והותר במוצאי היום (יש פוסקים שאפילו אם חל יום-הכיפורים בשבת אין לברך אלא על 'נר ששבת').

לכן ראוי להשאיר מערב יום-הכיפורים נר שידלק עד לאחר הצום. ההבדלה מצווה מן המובחר לברך על אבוקה שיש בה כמה פתילות, ולכן מדליקים אבוקה מה'נר ששבת', או מקרבים נר נוסף ל'נר ששבת' ומברכים עליהם כשהם מחוברים.

אם ה'נר ששבת' הודלק לעילוי נשמה של נפטר, אין ראוי לברך עליו-עצמו, אלא יש להדליק ממנו נר אחר ולברך עליו.

אישה שבעלה מתעכב בבית-הכנסת ואינה יכולה לשמוע הבדלה מאיש אחר, תבדיל לעצמה ותשתה את הכוס, ואחר-כך רשאית לאכול.

מקורות: פסחים ד"א, ירושלמי ברכות פ"ח ה"ה. טוש"ע סי' רחצ"ו ס"א תרכ"ד ונ"כ, ושו"ע אדמו"ר הזקן שם. וראה לוח דבר בעתו.

Levi Hartman
לוי הרטמן

Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499

www.levifunding.com
3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218

דובר עברית

EVERGREEN FUNDING CO.
Commercial & Residential Financing

אתרוגים

פרי עץ הדר מקאלאבריא

להשיג אצל הירשל שיפרין
370 קינגסטון עוו.
(ליד Apple Drugs store)
(917) 407-1198 (718) 909-7948

הדר הוא לכל חסידי